

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-09-14

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10128>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 29.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Εν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

14, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΕΥΓΕΝΟΥΣ καὶ ΠΕ- ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΥ ἀπὸ ΑΓΕΝΟΥΣ καὶ ΑΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ.

Πῶς οὐναται τις νὰ διακριθῇ εὐκόλως ὡς εὐγενὴς καὶ πεπολιτισμένος; Ὅταν βέβαια πράττῃ ἔργα διάφορα τῶν τοῦ ἀγενοῦς καὶ ἀπολιτεῦτου. Ἐν Κύπρῳ ἡ Εὐγένεια, ἡ Πρόδος καὶ ὁ Πολιτισμὸς, αἱ ἓνα μόνον ἄνδρα προστάτην ἔχουσαι δύο αὐτῆι γυναῖκες, ἐπισκέφθησαν καὶ συχνὰ ἐπισκέπτονται τὰς πόλεις μόνον, διότι ἐν αὐταῖς εὐρίσκουσιν εὐκόλως πλούσια ξενοδοχεῖα καὶ καλὴν ἡρεπτικὴν τροφήν· τὰ δὲ χωρὶα δὲν ἠδυνήθησαν εἰστέτι νὰ ξενίσωσι τὰ τίμια ταῦτα πρόσωπα, (ἐκτός τινων ἰδόντων μόνον τὰ ὀπίσθια τούτων)· ἄρα εὐγένεια καὶ πολιτισμὸς ἐν ταῖς πόλεσιν· ἀγένεια καὶ βαρβαρότης ἐν τοῖς χωρίοις. Θέλετε λοιπὸν νὰ φαίνεσθε ὡς εὐγενεῖς καὶ πεπολιτισμένοι; πράττετε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τῶν πράξεων τοῦ χωρινοῦ. Ἴδου τὸ ἀκριβὲς καὶ γνήσιον γνώρισμα τῶν ἐξηγουσιμένων· ἰδοὺ ὁ κκνονισμὸς τοῦ πολιτισμοῦ· καὶ εἶνε ἀληθέστατον τοῦτο· ἀμφιβολία οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται.

Διότι ποῖον ἄλλο γνώρισμα μένει διὰ τὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς εὐγενείας καὶ τοῖι πολιτισμοῦ, ὡς ἴχθυν ἐν τῷ ὕδατι πλείντα πολίτην, ἀπὸ τοῦ ὄρεσιδίου καὶ ἀγροδιαίτου χωρικοῦ τοῦ ἀγνοοῦντος ποῖον εἶδος προῖδν εἶνε αὐτὴ ἡ εὐγένεια, πῶθεν ἐξάγεται, πῶς καλλιεργεῖται, πῶς τὴν καθαρίζουν καὶ πῶς τὴν τρώγουν; τὰ φερέματα; ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ

διακριθῇ ὁ εὐγενὴς πολίτης, διότι ὁ ἀγενὴς χωρικός χωρὶς ἐντροπὴν καὶ χωρὶς διακρίσιν προσπαθεῖ νὰ ἐνδύηται ὡς ὁ πολίτης· ἡ ὁμιλία; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο εἶνε γνήσιον γνώρισμα, διότι ὁ κκνονισμὸς χωρικός προσπαθεῖ σήμερον νὰ μιμηθῆται τοῦ πεπολιτισμένου πολίτου τοὺς τρόπους τοῦ ἐκφράζεσθαι. Αὐτὰ λοιπὸν δὲν εἶνε σαφῆ καὶ ὀλοφάνερα γνώρισματα· εἶνε ἀμφίβολα, καὶ εἶνε ἐπικίνδυνον νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς τοιαῦτα. Ἡμεῖς πρέπει νὰ διακρινώμεθα ἀμέσως ὡς διακρίνονται τὰ κωδωνοστάσια καὶ οἱ μεναρέδες ἀπὸ τὰς λοιπὰς οἰκίας. Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλο γνώρισμα τὸ ὁποῖον δύναται εὐχερῶς νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, εἰμὴ ἡ διαφορά ὡς πρὸς τὰ ἔργα. Σοφώτερος ὀρισμὸς τοῦτου δὲν ὑπάρχει καὶ μᾶλλον τὸν διακρίνει αὐτὴ αὐτὴ ἡ εὐγένεια ἡ Χάριτι Θεῖα ἀφειδῶς πλέον εἰσχωρήσασα ἐν ἡμῖν, καὶ περιβλησασα ἡμᾶς ὡς μήτηρ τὰ γνήσια καὶ ἄξια τέκνα τῆς.

Ναὶ! μάλιστα!! Τὰ γνήσια καὶ ἄξια τέκνα τῆς! καὶ τίς ἐστὶν ὁ τολμηρὸς ἐκεῖνος ὅστις δύναται νὰ μᾶς διαφιλονεικήσῃ τοῦτο; προσεληθῶ, ἵνα δοκιμάσωμεν τὴν λεόντειον δύναμίν σου.

Ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις ἂν ἐκτελεθῆται ὑφ' ἡμῶν ὁ ὀρισμὸς ἐν ἐλέῳ πρόδου, πνεύματι ἀγείρας καὶ φωτίσει πολιτισμοῦ διευτυπώταμεν, καὶ ἀμέσως θέλομεν ἀποστομῶσαι τὸν φύλακον κατήγγρον μας ὅτι δὴ θεὸς δὲν εἴμεθα εὐγενεῖς, πράγμα τὸ ὁποῖον ἡμεῖς οὐδέποτε ἐφαντάσθημεν. Ἄς παραβάσωμεν ἐνώπιόν σου καὶ ὀλοφάνερα, —διότι ἔχομεν ἐξη-

σφαλισμένην μὲ χίλιας τότας ἐγγυήσεις τὴν νίκην—τὰ ἔργα ἡμῶν τῶν εὐγενῶν καὶ πεπολιτισμένων πολιτῶν πρὸς ἔργα ἐκείνων τῶν βαρβάρων καὶ ἀπολιτεῦτων χωρικῶν, καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τούτων δὲν πειθῆ, περιφρονήσατέ τον διότι εἶνε αἰσγρὸς συκοφάντης πρὸ ὧ ἡ λογικότης δὲν ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει.

Ἴδου λοιπὸν τὰ ἔργα ἡμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῶν χωρικῶν καὶ ἄρχισε νὰ μετρήσῃς ὀκληρῆ συκοφάντα, καὶ ἀ. δυνήθῃς μὴ ὁμολογήσῃς τὴν πλάνην σου προτοῦ ἀκόμη νὰ τελειώσω.

1. Οἱ χωρικοὶ τὰς Κυριακάς καὶ Ἑορτὰς ἀρίστου τὰς ἐργασίας των καὶ τρέχουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν των νὰ συμπροσευχηθῶσι· τοῦτο εἶνε ἀμάθεια· ἡμεῖς οἱ πύλιται οἱ ἐντὸς τοῦ πολιτισμοῦ «ὡς κοκκῶνα μὲς ἔς τ' ἀθάσι» εὐρόντες τὴν φιλοσοφίαν καὶ γενιέντες αὐτῆς μεθ' ἡδονῆς καὶ ἡδονῆς δὲν πρέπει νὰ τὸ κάμνωμεν, καὶ πραγματικῶς δὲν τὸ κάμνωμεν. Ἐκὶ δὲν ἦσαι καὶ σὺ εὐγενὴς Κύριε κατήγγρον, εἰλθέ τὰς Κυριακάς καὶ Ἑορτὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ δῆς ὅτι ὁ ὀλίγον εὐγενὴς ἔρχεται ἐνίοτε· ὁ εὐγενέστερος 8—10 φορές τὸ ἔτος, καὶ ὁ εὐγενέστατος μίαν ἢ δύο καὶ μετὰ 10 λεπτὰ ἐξέρχεται. Τοῦτο ποιοῦντες εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι καὶ ἀπὸ ἄλλα δύο κακὰ μέγιστα α). δὲν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ στεκώμεθα τρεῖς ὥρας νὰ ἀκούωμεν τοὺς ἐλεεινοφώνους καὶ ἀμαθείς ἱερεῖς διακόνους καὶ ψάλτας ἀπὸ τῶν ὁποίους οἱ χωρικοὶ ἀψηφόντες

τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας φροντίζουσαν νὰ ἔχουν καλλιφώνους καὶ πικυμίσθους, καὶ β') εἰμεθα ἀπηλλαγμένοι τῶν συζητήσεων περὶ πολλῶν κοινῶν πραγμάτων τὰς ὁποίας συνήθως μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν κάμνουν οἱ χωρικοί, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δὲν ἔχουν δύναμιν λόγου νὰ πείσωσι τοὺς ἀνεντιούς περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῶν ιδεῶν των κατακτοῦν εἰς φιλονεικίας καὶ μαλλώματα. Ἀπὸ τέτοιαις συζητήσεσι καὶ φροντίδαις προσπαθοῦμεν νὰ ἤμεθα μακρὰν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἡσυχίαν ἀνευστῆς ὁποίας ἡ εὐγένεια καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν δύνανται νὰ ὀρθοποδήσωσιν.

2. Οἱ κενόδοξοι χωρικοὶ τῶν χρόνων καὶ χημάτων νὰ χρηματίσωσιν Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας των ἀκούσατ' ἐκεῖ μνησθῆναι! Ἡμεῖς ὁμοῦς κῦταξε με πόσην εὐγένειαν μετὰ πᾶσαν παραίτησιν τῆς παλαιᾶς Ἐπιτροπῆς βλέπομεν τὰ κλειδιὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐρριμμένα καὶ τὰ κλωτσῶμεν ἀπὸ πόδι ὡς πόδι (παίζομεν μ' αὐτὰ τὸν λεγόμενον χοῖρον)! Σκόπτει τις νὰ τὰ πᾶρη νομίζων ὅτι εἶνε τοῦ ταμείου του ἢ τῆς ἀποθήκης του, ἀκούει ἔτι εἶνε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποσύρει ἀμέτῳ ὡς ἀπὸ στόματος ὄφρου τὴν χεῖρά του. Ἴδου ἀληθῆς ἀφιλοδοξία τὴν ὁποίαν, ἂν δύνασαι σκληρῶς κατήγορε, ἀμυρῖθαλλε, καὶ μὴ δημολογήσης πᾶσιν δυνάμει ὡς γνήσιον τέκνον τῆς αὐτῆς μητρὸς, τῆς Εὐγενείας, καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, τοῦ Πολιτισμοῦ.

3. Οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τοὺς συμβουλευσῆσιν κανεῖς, τότε προσπαθοῦν νὰ συστήσωσιν Σχολεῖα νὰ φροντίσωσιν ἐγκρίτως διδασκάλους, καὶ νὰ ἀναλάβωσι τὰς φροντίδας αὐτῶν; Ἐπίτροποι οἱ ὅποιοι καὶ κωχῶνται μάλιστα διὰ τοῦτο ἀκούσατ' ἐκεῖ ἀνοησίας! Ἡμεῖς ὁμοῦς οἱ ὅποιοι ἐπλάσθημεν φυσικὰ διὰ νὰ δίδωμεν συμβουλὰς καὶ ὄχι νὰ λαμβάνωμεν, δὲν ξέρομεν ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα διορθῶνται ὅλα μόνον των, καὶ ὅτι καὶ Σχολεῖα συντηροῦνται καὶ διδάσκαλοι φροντίζονται ἀνευ οὐδεμιᾶς Ἐπιτροπῆς, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐνεργείας, ἀνευ οὐδεμιᾶς φροντίδος ἐκ μέρους τινός; Ποῦ νὰ φαντασθῶσιν ἕλας αὐτὰς τὰς εὐκολίας οἱ παρασάγγας ἔλους, καὶ πολλοὺς, πίσω ἢ τὸ μᾶς εὐρισθόμενοι χωρικοί; Μὰς φωνάζει ἡ παλαιὰ Ἐφορὰ ἢ Ἐπιτροπὴ νὰ μᾶς δώσῃ λέγει λόγον των πράξεων τῆς νὰ μᾶς δείξῃ λέγει τὸν ἰσολογισμόν, δηλ. τὸ ἴσα ἴσα. — Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καταλαμβάνω ὅτι δὲν εἶνε γνήσιοι πολῖται διότι δὲν φέρουν ἐνδυμα εὐγενείας. — Μὰ Κύριοι! ὅτι τὰ πράγματα ἔρχονται πάντοτε ἴσα ἴσα τὸ ξέρομεν ἀπὸ τόσα χρόνια κ' ἐμπρός; λοιπὸν ἡμεῖς κάθε χρόνον θάχωμεν αὐτὴν τὴν ζήτησιν νὰ ἐρχώμεθα νὰ ἐξετάζωμεν τὸ ἴσα ἴσα σας; Νά, Γρά-

ψετε με μεγάλα σκληρὰ γράμματα πᾶνω ἢ τὴν καμρόπορταν τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἀπ' ἐξω ὁμοῦς, τὰς λέξεις ἴσα ἴσα καὶ ἀρκούν καὶ γὰρ μᾶς καὶ γὰρ τὰ τέκνα μᾶς. Ἡμεῖς δὲν θάχωμεν αἰωλῶς κίτην τὴν ζήτησιν νὰ ἐξετάζωμεν τὰ Κατάστιγά σας καὶ νὰ τὰ πιάνωμεν ἀπὸ τοὺς μὲν νὰ τὰ δίδωμεν εἰς τοὺς δέ. Ἡ εὐγένεια καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτας μικρολογίας. Μὰ χρειάζονται διδάσκαλοι; ἔσοι ἀγαποῦν νάλλοι καλῶς νὰ δρῶσιν τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Μὰ χρειάζονται Ἐφοροί; ἔσοι ἀγαποῦν ἄς ἔμβουν τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Χρειάζονται Ἐπίτροποι; ἔσοι οὗτοι θέλει ἄς γίνῃ τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Ἴδου ἀληθῆς Ἐλευθερία! γνήσιον ἀδελφὴ τῆς Προόδου καὶ γνήσιον τέκνον τοῦ Πολιτισμοῦ.

Εἶδες λοιπὸν Κύριε κατήγορε με πόσην εὐκολίαν διορθῶνται τὰ πράγματα ὅταν ὑπάρχουν συμβασιῶν ἢ Προόδος, ἢ Εὐγένεια καὶ ὁ Πολιτισμὸς; Σοῦ ἔμνε καμμία ἀμυρῖθολία περὶ τούτου; ... Αἱ μὰ κεφαλαὶ των ἀναγκωστῶν μᾶς δὲν εἶνε ὅσα τὴν δικήν σου. Ἄλλοτε πάλιν σοῦ δίδω καὶ ἄλλα γνωρίσματα ἀσχάρα γὰρ ἦδη ἀνάγκη κώπην».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξωτερικὰ πολλὰ δὲν θὰ θέλετε βεβαίως νὰ μάθετε, διότι καὶ δὲν ὑπάρχουν. Δὲν ὑπάρχουν φανερά, ἀλλὰ μυστικὰ πολλὰ πράγματα σχεδιάζονται. Οἱ τρεῖς Ἀυτοκράτορες τέλος πάντων μὲ τοὺς τρεῖς ὑπουργοὺς των συνητήθησαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν κωμόπολιν Σκίερνεβιτς. Τὴν 14)16 Σεπτεμβρ. οἱ Ἀυτοκράτορες ἐκυνήγουν, καὶ οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ των συνεκρότησαν συνδιάτκειψιν, εἰς τὴν ἀπείαν νὰ δρῶμεν πόσα ὠμιλήθησαν. Λέγουσιν ὅτι μυστικὴν συνέντευξιν ἔκαμαν καὶ ὁ Φερρὺ τῆς Γαλλίας μετὰ τοῦ Βίτμαρκ. Περὶ φημοὶ οἱ Σίνοι εἰς τὸ νὰ πρέχουν δύο χιλ. Γάλλοι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν ξέρω πόσους στρατιώτας Κινέζους, καὶ τοὺς ἔκαμαν μεγάλην φθοράν. Γαλλικὰ πολεμικὰ πλέουν εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Σιρίας· ἀγνοοῦμεν διὰ πόσους ἀποπύου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. μέχρι τῶν 215.	
Κρασία συνήθη	195—202
Ρακή 19 βαθμ. ἢ ὅκα 2.	13)40.
Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)	
ὁ σίτος τὸ κοιλὸν Γρ.	20—22.
ἡ κριθή	11—13.
τὸ κρέας ἢ ὅκα	8—9.

ΦΥΡΑΙΝ ΜΙΓΑΙΝ.

Τὰ πέντε πάλιν Ἀγγλικὰ πολεμικὰ σκαδὸν τὰ αὐτὰ πλῆθῆς, ἀπὸ τῆς ὀκτωβριανῆς μέχρι τῆς 10ης ἐπιτίθεν τὸν μικρὸν ὄρμον Λεμησσοῦ. Ἀγρωστοὶ πᾶσιν ἔρχονται καὶ τοῦ ὑπάρχουν καὶ γὰρ ποῖον σκοπὸν; ὁ Ναύαρχος ἦτο ὁ λόρδος Τζὼν Χατὺ ἐκεῖνος ποῦ ἔκαμε τότε κατοχὴν εἰς τὴν Κύπρον. Προσεκλήθη καὶ ἐφιλοξενήθη εἰς τὸ Τρόδος ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ. Τὴν ἀξίζει ὁμοῦς ποῦ ἔρχονται καὶ ἀναχωρεῖν χωρὶς νὰ μᾶς ρίπτωσιν ὀλίγον ἠλεκτρικὸν φῶς. Δὲν ἤξιζεν ἄρα γὰρ τὸν κόπον, ἐκεῖ ποῦ μᾶς ἔκαμν τὰ σταφύλια ἀπὸ 20 παρὰδες, 60 ἢ ὅκα, ἐκεῖ ποῦ ἔκαμαν τόσας διακτεδάσεις οἱ στρατιῶται των μέσῳ τῆς Λεμησσοῦ, ποῦ δὲν ἀφήσαν καταστήματα... καὶ πνευματοπωλεῖα, καὶ καφενεῖα ποῦ δὲν τὰ ἐπεσκεύηθησαν, ἀπέναντι λοιπὸν τόσων διασκεδάσεων δὲν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ διασκεδάσωσι καὶ μᾶς ὀλίγον μ' ἐκεῖνο τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς; Ἄς ἦνε τέλος πάντων ἰλάθωμεν σημειώσιν τούτου.

Ἀσφάλεια μεγάλη ζωῆς καὶ περιουσίας μὴ φοβεῖσθε! ἀλλ' ἐὰν 2 μίλια Ἀγγλικὰ ἔξωθεν τῆς Λεμησσοῦ ὄρμου διὰ μᾶς τρεῖς πᾶνω μᾶς, ὡς προχθὲς πᾶνω εἰς τὸν κ. Στυλιανὸν πᾶ' Μάρκου, ποῦ τοῦ ἀφήρησαν δσα χορήματα εἶχε, 2 1/2 λίρας Ἀγγλικὰς, τούτο γίνεται διὰ νὰ συνειθίσωσιν νὰ ἡμεῖς γινώσκωμεν οἱ νὰ μὴ ἀρπάζεται ἡ καρδιά μας εἰς τέτοια μικρὰ πράγματα καὶ ξέρωτε ὅτι ἔως οὐ νὰ συνειθίσωμεν, δὲν θὰ φοβώμεθα πλέον τίποτε, καὶ μάλιστα θὰ γελῶμεν ὅτι δὲν θὰ εὐρίσκωμεν πλέον πᾶνω μᾶς τίποτε καὶ ὅλα χῆσιν τὸν κόπον των οἱ λησταὶ καὶ οἱ κλέπται. Ἡμεῖς πληρώνομεν τόσους φόρους εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ προστατευώμεθα εἰς τὴν ζῶην, τὴν μὴν, καὶ περιουσίαν μᾶς; ἀλλὰ ὁ μόνος προστατῆς μᾶς δι' αὐτὰ ὅλα εἶνε οἱ δὲ μάρτυρες. — Φαντασθῆτε λοιπὸν κατὰ πόσον εἰμεθα ἀσφαλισμένοι ὅταν ἐκεῖνοι οἱ ἄποιοι θελήσωσιν νὰ μᾶς ἀφαιρέσωσιν. Ἐν ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ δὲν εὐδοκήσω νὰ φέρω μᾶς ζῶτων καὶ δύο μάρτυρας τοὺς ὁποίους μάλιστα πρέπει νὰ ἐκλέξωσι νὰ ἔχωσι καὶ νοῦν καλὸν καὶ εὐγλωττίαν μεγάλην ἵνα ἐὰν κάμωσι λάθος τι εἰς τὰς καταθέσεις των, δὲν γίνετα τίποτε. Μὰ σὺ φωνάζεις ὅτι τοὺς ἐγνώρισαι; ἡ Κυβέρνησις σὲ θεωρεῖ μωθωμένον ποῦ τὴν χαρὰν σου καὶ δὲν σὲ πιστεύει.

“Ὁ Θεὸς κ' ἡ ψυχὴ σου; ἡ ζωτάρκα κ' ἡ πέτσα σου” τὰς λέξεις κῦτάς τὰς ἤκουσα προχθὲς εἰς τὸ παντοπωλεῖον ἀπὸ ἑνα ποῦ τὰς ἔλεγε ἔς τὸν παντοπώλην καὶ διὰ ποῖον λόγον; ἠγόρασε π.α.τ.τ.χ.α.ν. ὁ δὲ παντοπώλης τοῦ τὴν ἐζύγισε μὲ μίαν πέτραν τοῦ ὁρόμου καὶ τοῦ ἔλεγεν ὅτι εἶνε 5)12 ὀκάδες καὶ ἡ ἄλλη ὅτι εἶνε 4 καὶ ἡ

